Lekcja 38: Muszę (have to / must / need to)

W której: *dowiesz się, jak powiedzieć po angielsku „muszę”, „nie musisz” i „nie wolno”, i poznasz różnicę między* ***have to*****,** ***must*** ***i*** ***need to****.*

HAVE TO – musieć

Czasownika **to have** możemy używać również w znaczeniu „**musieć**”:

I have – muszę

You have – musisz

He / She / It has – on / ona / ono musi

We have – musimy

You have – musicie

They have – muszą

Do tak odmienionego to have dodajemy cały czasownik (bezokolicznik):

I have to check out. – Muszę się wymeldować.

/aɪ hæv tə tʃek aʊt/

You have to pay. – Musisz zapłacić.

/juː hæv tə peɪ/

She has to work. – Ona musi pracować.

/ʃiː hæz tə wɜːk/

Na dobrą sprawę my po polsku też używamy „**mieć**” w znaczeniu „**musieć**”. Zdanie „Masz posprzątać pokój” znaczy ni mniej, ni więcej co „Musisz posprzątać pokój!”.

W podręcznikach **have to** traktuje się jak jedno słowo. Nie jest to do końca poprawne — to nie należy do **have**, tylko do bezokolicznika, który stoi po nim. Dla spójności w wyjaśnieniach będę jednak pisał **have to** – musieć.

TWOJA KOLEJ

I have to go now. – Muszę już iść.

/aɪ hæv tə ɡəʊ naʊ/

I have to check out by eleven. – Muszę się wymeldować do jedenastej.

/aɪ hæv tə tʃek aʊt baɪ ɪˈlevn/

You have to show your passport. – Musisz pokazać paszport.

/juː hæv tə ʃəʊ jɔː ˈpɑːspɔːt/

You have to pay taxes. – Musisz płacić podatki.

/juː hæv tə peɪ ˈtæksɪz/

We have to validate the tickets. – Musimy skasować bilety.

/wiː hæv tə ˈvælɪdeɪt ðə ˈtɪkɪts/

(Pamiętaj — przy he / she / it **have** odmieniamy na **has**)

He has to take this medicine. – On musi wziąć to lekarstwo.

/hiː hæz tə teɪk ðɪs ˈmedsn/

She has to work today. – Ona musi dzisiaj pracować.

/ʃi: hæz tə wɜ:k təˈdeɪ/

My wife has to catch an early flight. – Moja żona musi zdążyć na wczesny lot.

/maɪ waɪf hæz tə kætʃ ən ˈɜ:li flaɪt/

HAVE TO = 'VE GOT TO (musieć — potocznie)

W znaczeniu „musieć” zamiast samego **have to** możemy używać też bardziej potocznego **have got to**, najczęściej skracanego do **'ve got to** / **'s got to**. Poniżej pełna i skrócona forma w każdej osobie:

I have got to / I've got to – muszę

you have got to / you've got to – musisz

he has got to / he's got to – on musi

she has got to / she's got to – ona musi

it has got to / it's got to – ono musi

we have got to / we've got to – musimy

they have got to / they've got to – muszą

To samo zdanie w obu wersjach:

I have to go now. – Muszę już iść.

/aɪ hæv tə gəʊ naʊ/

I've got to go now. – Muszę już iść.

/aɪv gɒt tə gəʊ naʊ/

He has to be on time. – On musi być punktualnie.
/hi: hæz tə bi: ɒn taɪm/

He's got to be on time. – On musi być punktualnie.
/hi:z gɒt tə bi: ɒn taɪm/

TWOJA KOLEJ

Zamień wersję z **have to** na potoczną **'ve got to**:

I have to check out by eleven. – Muszę się wymeldować do jedenastej.
/aɪ hæv tə ʧek aʊt baɪ ɪˈlevn/

I've got to check out by eleven. – Muszę się wymeldować do jedenastej.
/aɪv gɒt tə ʧek aʊt baɪ ɪˈlevn/

You have to show your passport. – Musisz pokazać paszport.
/ju: hæv tə ʃəʊ jɔ: ˈpɑ:spɔ:t/

You've got to show your passport. – Musisz pokazać paszport.
/ju:v gɒt tə ʃəʊ jɔ: ˈpɑ:spɔ:t/

We have to validate the tickets. – Musimy skasować bilety.
/wi: hæv tə ˈvælɪdeɪt ðə ˈtɪkɪts/

We've got to validate the tickets. – Musimy skasować bilety.
/wi:v gɒt tə ˈvælɪdeɪt ðə ˈtɪkɪts/

He has to take this medicine. – On musi wziąć to lekarstwo.

/hiː hæz tə teɪk ðɪs ˈmedsn/

He's got to take this medicine. – On musi wziąć to lekarstwo.

/hiːz gɒt tə teɪk ðɪs ˈmedsn/

She has to work today. – Ona musi dzisiaj pracować.

/ʃiː hæz tə wɜːk təˈdeɪ/

She's got to work today. – Ona musi dzisiaj pracować.

/ʃiːz gɒt tə wɜːk təˈdeɪ/

A CO Z „MUST”?

W angielskim mamy jeszcze jedno słowo o znaczeniu „**musieć**” — **must**. **Must** jest czasownikiem modalnym, tzn. odmienia się tak samo jak **can** – móc i **should** – mieć powinność. Najważniejsze: **must** nie zmienia formy — przy he / she / it też zostaje **must**:

I must – muszę

You must – musisz

He / She / It must – on / ona / ono musi

We must – musimy

You must – musicie

They must – muszą

UWAGA: po **must** nie ma to — tak samo jak po **can** i **should** (zaznaczam modalne na zielono):

I can go. – Mogę iść.

/aɪ kæn gəʊ/

I should go. – Powinienem iść.

/aɪ ʃʊd gəʊ/

I must go. – Muszę iść.

/aɪ mʌst gəʊ/

HAVE TO vs MUST — różnica w zdaniach twierdzących

W zdaniach twierdzących **must** i **have to** znaczą prawie to samo:

I have to do it. – Muszę to zrobić.

/aɪ hæv tə duː ɪt/

I must do it. – Muszę to zrobić.

/aɪ mʌst duː ɪt/

Znaczenie jest prawie takie samo. Słowa te będą miały jednak nieco inny wydźwięk:

have to / **'ve got to** (**muszę**, bo ktoś mi kazał) – obowiązek wynika z sytuacji, zasad, czyjegoś polecenia; coś z zewnątrz każe mi to zrobić; bardziej neutralne, częstsze na co dzień.

must (**muszę**, bo tak czuję) – obowiązek wynika z mojej decyzji, z silnego przekonania; decyzja pochodzi z wewnątrz; brzmi mocniej, bardziej emocjonalnie, stanowczo.

Zobacz to na tych samych zdaniach:

I have to go now. – Muszę iść. (bo mam autobus, spotkanie, obowiązek)

/aɪ hæv tə gəʊ naʊ/

I must go now. – Muszę iść. (bo tak zdecydowałem, czuję, że to konieczne)

/aɪ mʌst gəʊ naʊ/

You have to take this medicine. – Musisz wziąć to lekarstwo. (bo lekarz tak kazał)

/juː hæv tə teɪk ðɪs ˈmedsn/

You must take this medicine. – Musisz wziąć to lekarstwo. (mówię z naciskiem, bo się o ciebie martwię)

/juː mʌst teɪk ðɪs ˈmedsn/

W zdaniach twierdzących to tylko różnica wydźwięku. W przeczeniach (następny dział) różnica będzie znacznie większa — to już nie wydźwięk, tylko zupełnie inne znaczenie.

TWOJA KOLEJ

Zamień zdania z **have to** na wersję z **must** (znaczenie prawie to samo):

I have to tell you something. – Muszę ci coś powiedzieć.

/aɪ hæv tə tel juː ˈsʌmθɪŋ/

I must tell you something. – Muszę ci coś powiedzieć.
/aɪ mʌst tel juː ˈsʌmθɪŋ/

I have to see a doctor. – Muszę iść do lekarza.
/aɪ hæv tə siː ə ˈdɒktə/

I must see a doctor. – Muszę iść do lekarza.
/aɪ mʌst siː ə ˈdɒktə/

You have to try this cake. – Musisz spróbować tego ciasta.
/juː hæv tə traɪ ðɪs keɪk/

You must try this cake! – Musisz spróbować tego ciasta!
/juː mʌst traɪ ðɪs keɪk/

You have to visit us. – Musisz nas odwiedzić.
/juː hæv tə ˈvɪzɪt ʌs/

You must visit us! – Musisz nas odwiedzić!
/juː mʌst ˈvɪzɪt ʌs/

He has to be on time. – On musi być punktualnie.
/hiː hæz tə biː ɒn taɪm/

He must be on time. – On musi być punktualnie.
/hiː mʌst biː ɒn taɪm/

We have to visit the old town. – Musimy odwiedzić stare miasto.

/wi: hæv tə ˈvɪzɪt ði: əʊld taʊn/

We must visit the old town. – Musimy odwiedzić stare miasto.

/wi: mʌst ˈvɪzɪt ði: əʊld taʊn/

KIEDY UŻYJEMY TYLKO „MUST” — przypuszczenie

Must ma jeszcze jedno, drugie znaczenie. Gdy nie chodzi o nakaz czy obowiązek, tylko przypuszczamy, że coś „musi” być tak, a nie inaczej — po angielsku użyjemy tylko **must** (nigdy **have to**). Po polsku najczęściej powiemy wtedy „**pewnie**”:

She must be at work now. – Ona pewnie jest teraz w pracy.

/ʃi: mʌst bi: ət wɜ:k naʊ/

He must be very busy today. – On pewnie jest dzisiaj bardzo zajęty.

/hi: mʌst bi: ˈveri ˈbɪzi təˈdeɪ/

They must be lost. – Oni pewnie się zgubili.

/ðeɪ mʌst bi: lɒst/

This must be the right place. – To pewnie jest to miejsce.

/ðɪs mʌst bi: ðə raɪt pleɪs/

It must be expensive. – To pewnie jest drogie.

/ɪt mʌst bi: ɪkˈspensɪv/

Zwróć uwagę: w tym znaczeniu po **must** prawie zawsze stoi be (**must be** – **pewnie** jest).

UWAGA: w tym znaczeniu nie używamy **have to** — tylko **must**.

TWOJA KOLEJ

You must be tired. – Pewnie jesteś zmęczony.

/ju: mʌst bi: ˈtaɪəd/

You must be hungry after the trip. – Pewnie jesteś głodny po podróży.

/ju: mʌst bi: ˈhʌŋgri ˈɑ:ftə ðə trɪp/

PYTANIA

Pytania o to, co ktoś musi zrobić, można po angielsku zbudować na dwa sposoby — przez **have to** albo przez **must**. W praktyce jednak najczęściej usłyszysz i użyjesz wersji z **have to**, w połączeniu ze słówkiem do / does.

Do I have to – czy muszę?

Do you have to – czy musisz?

Does he / she / it have to – czy on / ona / ono musi?

Do we have to – czy musimy?

Do you have to – czy musicie?

Do they have to – czy muszą?

UWAGA: przy he / she / it mamy does **have to** — samo **have** wraca do podstawowej formy (nie **has**).

Kilka pytań z życia codziennego:

Do I have to book in advance? – Czy muszę rezerwować z wyprzedzeniem?

/du: aɪ hæv tə bʊk ɪn ədˈvɑːns/

Do you have to talk so much? – Musisz tak dużo mówić?

/du: juː hæv tə tɔːk səʊ mʌtʃ/

Do we have to change trains? – Czy musimy się przesiadać?

/du: wiː hæv tə tʃeɪndʒ treɪnz/

(wersja z have got to)

Jak pamiętasz, w języku potocznym w stwierdzeniach zamiast **have to** możemy użyć formy **have got to**. Tej formy można użyć również w pytaniach — ale wtedy pytanie budujemy przez inwersję (przestawienie):

Do I have to go? – Czy muszę iść?

/du: aɪ hæv tə gəʊ/

Have I got to go? – Czy muszę iść?

/hæv aɪ gɒt tə gəʊ/

Does he have to go? – Czy on musi iść?

/dʌz hiː hæv tə gəʊ/

Has he got to go? – Czy on musi iść?

/hæz hiː gɒt tə gəʊ/

To wersja potoczna, słyszana głównie w brytyjskim angielskim, a nawet tam raczej rzadka — spokojnie trzymaj się wersji z do.

(wersja z must)

Pytania można też zbudować przez **must**. W tym wypadku też użyjemy inwersji:

Must I – czy muszę?

Must you – czy musisz?

Must he / she / it – czy on / ona / ono musi?

Must we – czy musimy?

Must you – czy musicie?

Must they – czy muszą?

Must I go? – Czy muszę iść?

/mʌst aɪ gəʊ/

Must I do it now? – Czy muszę to zrobić teraz?

/mʌst aɪ duː ɪt naʊ/

Ale uwaga: tak dziś prawie nikt nie pyta. Pytania z **must** brzmią staromodnie, sztywno i bardzo emfatycznie — usłyszysz je raczej w starych filmach albo dla żartu.

W praktyce: pytania budujemy przez do / does + **have to**. To jedyna wersja, której naprawdę potrzebujesz.

TWOJA KOLEJ

Do I have to pay? – Czy muszę płacić?

/du: aɪ hæv tə peɪ/

Do I have to pay extra? – Czy muszę dopłacać?

/du: aɪ hæv tə peɪ ˈekstrə/

Do you have to work today? – Czy musisz dzisiaj pracować?

/du: ju: hæv tə wɜ:k təˈdeɪ/

Do we have to change trains? – Czy musimy się przesiadać?

/du: wi: hæv tə ʧeɪndʒ treɪnz/

What time do we have to check out? – O której musimy się wymeldować?

/wɒt taɪm du: wi: hæv tə ʧek aʊt/

ODPOWIEDZI — krótkie reakcje

Na pytanie Do you **have to**…? odpowiemy pełnym zdaniem albo (najczęściej) w skrócie. W skrócie zawsze zostaje to z kolejnego czasownika, żeby było wiadomo, że chodzi o znaczenie musieć:

Do you have to work today? – Czy musisz dzisiaj pracować?

/du: ju: hæv tə wɜ:k təˈdeɪ/

Yes, I have to work today. – Tak, muszę dzisiaj pracować. (pełna)

/jes aɪ hæv tə wɜ:k təˈdeɪ/

No, I don't have to work today. – Nie, nie muszę dzisiaj pracować. (pełna)
/nəʊ aɪ dəʊnt hæv tə wɜːk təˈdeɪ/

Yes, I have to. – Tak, muszę. (skrócona)
/jes aɪ hæv tuː/

No, I don't have to. – Nie, nie muszę. (skrócona)
/nəʊ aɪ dəʊnt hæv tuː/

W innych osobach podobnie:

Yes, you have to. / No, you don't have to. – Tak, musisz. / Nie, nie musisz.
/jes juː hæv tuː / nəʊ juː dəʊnt hæv tuː/

Yes, we have to. / No, we don't have to. – Tak, musimy. / Nie, nie musimy.
/jes wiː hæv tuː / nəʊ wiː dəʊnt hæv tuː/

Yes, he has to. / No, he doesn't have to. – Tak, on musi. / Nie, on nie musi.
/jes hiː hæz tuː / nəʊ hiː ˈdʌznt hæv tuː/

TWOJA KOLEJ

Do you have to wait? – Czy musisz czekać?
/duː juː hæv tə weɪt/

Yes, I have to. – Tak, muszę.
/jes aɪ hæv tuː/

No, I don't have to. – Nie, nie muszę.

/nəʊ aɪ dəʊnt hæv tuː/

PRZECZENIA

Tu pojawia się najważniejsza różnica między **have to** i **must**. W zdaniach twierdzących te słowa były prawie wymienne. W pytaniach używamy głównie **have to**. W przeczeniach znaczą zupełnie co innego — to już nie kwestia wydźwięku, tylko dwa różne komunikaty.

(jak budujemy przeczenie)

have to — przeczymy przez don't / doesn't: **don't have to**, a przy he / she / it **doesn't have to**.

must — przeczymy przez dodanie not: **must not**, które prawie zawsze skracamy do **mustn't**.

(co znaczą)

You don't have to go. – Nie musisz iść. (brak obowiązku — ale możesz, jeśli chcesz)

/juː dəʊnt hæv tə gəʊ/

You mustn't go there! – Nie wolno ci tam iść! (zakaz)

/juː ˈmʌsnt gəʊ ðeə/

You don't have to eat that. – Nie musisz tego zjeść. (brak obowiązku — ale możesz, jeśli chcesz)

/juː dəʊnt hæv tə iːt ðæt/

You mustn't eat that. – Nie wolno ci tego jeść. (zakaz)

/juː ˈmʌsnt iːt ðæt/

To pułapka, w którą wpada wielu Polaków: chcą powiedzieć „nie musisz" i sięgają po **mustn't** — a mówią „nie wolno ci". To zupełnie co innego! Jeśli chcesz powiedzieć, że ktoś nie ma obowiązku, zawsze wybieraj **don't have to**.

PEŁNA ODMIANA — brak obowiązku (don't have to):

I don't have to – nie muszę

You don't have to – nie musisz

He / She / It doesn't have to – on / ona / ono nie musi

We don't have to – nie musimy

You don't have to – nie musicie

They don't have to – nie muszą

PEŁNA ODMIANA — zakaz (mustn't):

I mustn't – nie wolno mi

You mustn't – nie wolno ci

He / She / It mustn't – nie wolno mu / jej / temu

We mustn't – nie wolno nam

You mustn't – nie wolno wam

They mustn't – nie wolno im

TWOJA KOLEJ

Tor 1 — brak obowiązku (don't have to): zamień zdanie na „nie musisz”.

You have to pay extra. – Musisz dopłacać.
/ju: hæv tə peɪ ˈekstrə/

You don't have to pay extra. – Nie musisz dopłacać.
/ju: dəʊnt hæv tə peɪ ˈekstrə/

You have to leave a tip. – Musisz zostawić napiwek.
/ju: hæv tə li:v ə tɪp/

You don't have to leave a tip. – Nie musisz zostawiać napiwku.
/ju: dəʊnt hæv tə li:v ə tɪp/

He has to come. – On musi przyjść.
/hi: hæz tə kʌm/

He doesn't have to come. – On nie musi przychodzić.
/hi: ˈdʌznt hæv tə kʌm/

Tor 2 — zakaz (mustn't): zamień zdanie na „nie wolno ci”.

You must smoke here. – Musisz tu palić.
/ju: mʌst sməʊk hɪə/

You mustn't smoke here. – Nie wolno tu palić.

/ju: ˈmʌsnt sməʊk hɪə/

You must park here. – Musisz tu parkować.
/ju: mʌst pɑ:k hɪə/

You mustn't park here. – Nie wolno tu parkować.
/ju: ˈmʌsnt pɑ:k hɪə/

PODSUMOWANIE: HAVE TO, 'VE GOT TO, MUST

TWIERDZENIA

You have to go. – Musisz iść. (przymus zewnętrzny — ktoś/coś każe)
/ju: hæv tə gəʊ/

You've got to go. – Musisz iść. (to samo, potocznie)
/ju:v gɒt tə gəʊ/

You must go. – Musisz iść. (przymus wewnętrzny — z naciskiem)
/ju: mʌst gəʊ/

PYTANIA

Do you have to go? – Czy musisz iść?
/du: ju: hæv tə gəʊ/

PRZECZENIA (dwa różne znaczenia!)

You don't have to go. – Nie musisz iść. (brak obowiązku)

/ju: dəʊnt hæv tə gəʊ/

You mustn't go. – Nie wolno ci iść. (zakaz)

/ju: ˈmʌsnt gəʊ/

A CO Z „NEED”?

W poprzednich lekcjach w znaczeniu „musieć” używaliśmy też czasownika to **need**. Uwaga — **need** dosłownie znaczy „potrzebować”. I to jest klucz do zrozumienia różnicy.

Gdy mówisz I **need to**…, tak naprawdę mówisz „potrzebuję coś zrobić” — obowiązek bierze się z Twojej własnej potrzeby:

I have to do the shopping. – Muszę zrobić zakupy.

/aɪ hæv tə du: ðə ˈʃɒpɪŋ/

I need to do the shopping. – Muszę zrobić zakupy.

/aɪ ni:d tə du: ðə ˈʃɒpɪŋ/

We have to hurry up. – Musimy się pospieszyć.

/wi: hæv tə ˈhʌri ʌp/

We need to hurry up. – Musimy się pospieszyć.

/wi: ni:d tə ˈhʌri ʌp/

Różnica jest tu tylko w wydźwięku: I **need to** podkreśla własną potrzebę („czuję, że to muszę zrobić”), a I **have to** — obowiązek lub konieczność z

zewnątrz („tak trzeba”). Po polsku w obu przypadkach powiesz po prostu „muszę”.

Różnica zaczyna się dopiero wtedy, gdy mówisz do kogoś. **have to** i **must** — zwłaszcza w brytyjskim angielskim — są znacznie mocniejsze niż polskie „muszę”. Dla Brytyjczyka znaczą, że ktoś naprawdę musi coś zrobić, czy mu się podoba, czy nie:

You have to pay taxes. – Musisz płacić podatki. (obowiązek, nakaz)

/ju: hæv tə peɪ ˈtæksɪz/

You must pay taxes. – Musisz płacić podatki. (obowiązek, nakaz)

/ju: mʌst peɪ ˈtæksɪz/

Dlatego gdy mówisz komuś „musisz”, **have to** (a tym bardziej **must**) może zabrzmieć narzucająco — jakbyś rozkazywał. W takich sytuacjach lepiej użyć you **need to** — zabrzmisz uprzejmie i nikogo nie urazisz, zwłaszcza w urzędzie, hotelu czy sklepie:

You have to go this way. – Musisz iść tędy. (bo ci każę)

/ju: hæv tə gəʊ ðɪs weɪ/

You need to go this way. – Musisz iść tędy. (uprzejmie, wskazując drogę turyście)

/ju: niːd tə gəʊ ðɪs weɪ/

You have to fill in this form. – Musisz wypełnić ten formularz. (bo ci każę)

/ju: hæv tə fɪl ɪn ðɪs fɔːm/

You need to fill in this form. – Musisz wypełnić ten formularz. (w urzędzie warto użyć tej formy)

/ju: ni:d tə fɪl ɪn ðɪs fɔ:m/

W skrócie: mówiąc o sobie („ja muszę”) możesz użyć I **need to** albo I **have to**. Mówiąc do kogoś („ty musisz”) lepiej you **need to** niż you **have to** czy you **must**.

TWOJA KOLEJ

You need to sign here. – Musisz tutaj podpisać.

/ju: ni:d tə saɪn hɪə/

We need to talk. – Musimy porozmawiać.

/wi: ni:d tə tɔ:k/

RÓŻNICA W PRZECZENIACH — need vs have to

Tu **need** i **have to** w przeczeniu znaczą to samo — i to coś zupełnie innego niż **mustn't**:

You don't have to bring anything. – Nie musisz nic przynosić. (brak obowiązku)

/ju: dəʊnt hæv tə brɪŋ ˈeniθɪŋ/

You don't need to bring anything. – Nie musisz nic przynosić. (nie ma takiej potrzeby)

/ju: dəʊnt ni:d tə brɪŋ ˈeniθɪŋ/

Oba mówią: „możesz, ale nie trzeba”. Różnica jest tylko w wydźwięku — **don't have to** = nie ma obowiązku, **don't need to** = nie ma potrzeby. W praktyce wychodzi na to samo i często używamy ich zamiennie.

I najważniejsze — żadne z nich nie jest zakazem:

You don't have to go. – Nie musisz iść. (możesz, ale nie ma obowiązku)

/ju: dəʊnt hæv tə gəʊ/

You don't need to go. – Nie musisz iść. (możesz, ale nie ma potrzeby)

/ju: dəʊnt ni:d tə gəʊ/

You mustn't go! – Nie wolno ci iść! (zakaz!)

/ju: ˈmʌsnt gəʊ/

TWOJA KOLEJ

We need to hurry. – Musimy się spieszyć.

/wi: ni:d tə ˈhʌri/

We don't need to hurry. – Nie musimy się spieszyć.

/wi: dəʊnt ni:d tə ˈhʌri/

RÓŻNICA W PYTANIACH — need vs have to

Pytania **need** i **have to** znaczą praktycznie to samo. Pytania z **need** najczęściej budujemy z do / does — i tej wersji się trzymaj:

Do I have to bring my passport? – Czy muszę przynieść paszport?

/du: aɪ hæv tə brɪŋ maɪ ˈpɑ:spɔ:t/

Do I need to bring my passport? – Czy muszę przynieść paszport? (czy jest taka potrzeba?)

/du: aɪ ni:d tə brɪŋ maɪ ˈpɑ:spɔ:t/

Do I **need to**…? brzmi tylko trochę łagodniej. W hotelu, urzędzie czy sklepie Do I **need to**…? to bardzo bezpieczny, uprzejmy wybór.

TWOJA KOLEJ

I need to do it. – Muszę to zrobić.

/aɪ ni:d tə du: ɪt/

Do I need to do it? – Czy muszę to robić?

/du: aɪ ni:d tə du: ɪt/

WSZYSTKIE SPOSOBY NA „MUSZĘ”

Poniżej możesz zobaczyć wszystkie 4 sposoby, żeby powiedzieć muszę po angielsku:

I need to go now. – Muszę już iść. (też codziennie; brzmi trochę grzeczniej — z własnej potrzeby)

/aɪ ni:d tə gəʊ naʊ/

I have to go now. – Muszę już iść. (najczęstszy, neutralny — Twój domyślny wybór)

/aɪ hæv tə gəʊ naʊ/

I've got to go now. – Muszę już iść. (to samo, ale luźniej — w mowie: „I gotta go”)

/aɪv gɒt tə gəʊ naʊ/

I must go now. – Muszę już iść. (poprawne, ale mocniejsze i bardziej formalne; rzadsze w mowie)

/aɪ mʌst gəʊ naʊ/

Zapamiętaj: na co dzień najczęściej usłyszysz i powiesz **have to** i **'ve got to**. To są Twoje konie robocze.

BRAWO TY 🥳 🚀 🙌